

Toulavý valčík

Lenka Filipová

Valčík byl Toulavý psík
Ten uměl dát najevo svůj dík.
I za malé sousto, které kdosi mu dal,
Zatančil valčík, a utíkal dál ...

Měl rodokmen beze zvučných jmen,
Emi D5- D5-/4
Psí život, malý psí sen.
Někde u popelnic měl luxusní skrýš,
Koho by napadlo, aby šel blíž ...

Já mu povídám, pejsku, jsme dva,
Vždyť každý někoho má.
Po lásce, jak víš, je ten největší hlad,
Někoho milovat, aby tě někdo měl
Hroz ně rád ...

R: Schází ti dlaň, která hladí,
Laskavá slůvka, co konejší.
Schází ti stín, který chladí,
Horečný spánek po nespánku včerejším

Dobře vím, jaké to je,
Zvyknout si na obojek,
A všech toulek svých, se navždycky vzdát,
A na povel sednout, a na povel vstát ...

Jsou chvíle, kdy tlačí tě plyš,
Co ty o tom, pejsku můj víš,
Psík valčík štěk, a dál běžel sám,
Vstříc novým náhodám, jen já si povídám:

R: Schází mi dlaň, která hladí,
Laskavá slůvka, co konejší.
Schází mi stín, který chladí,
Horečný spánek po nespánku včerejším

R: Schází nám dlaň, která hladí,
Laskavá slůvka, co konejší.
Schází nám stín, který chladí,

Horečný spánek po nespánku včerejším